

νὰ γνωρίζης, ὅτι οὐδαμῶς ἐναντιοῦμαι εἰς τὴν μετὰ τῆς μυλαίδης ἐνωσίν σου.

Ὁ κύριος, γενόμενος ἐρυθρὸς τὸ πρόσωπον, ῥίψας βλέμμα ἐπὶ τῆς περγαμνῆς, εἶδε τὰ ἐπὶ τῶν μηδενικῶν, συνωδευμένα ὑπὸ τοῦ ἀριθμητικοῦ ψηφίου I, τεθειμένου πρὸς τ' ἀριστερὰ αὐτῶν, πλὴν δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ σκεφθῇ περὶ τῆς τοιαύτης μεταβολῆς ἐκ τῆς μεγίστης αὐτοῦ χαρᾶς, ἧς ἕνεκα δὲν εὔρε λέξεις νὰ αἰτήσῃ συγγνώμην καὶ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας του, ἀλλ' οὐδὲ νὰ χαιρετήσῃ, ἐκτὸς ἐὰν ἐκληφθῶσιν ὡς χαιρετισμὸς ἀσήμαντοὶ τινες καὶ ψελλισθεῖσαι λέξεις.

— Εἴθε ὁ κύριος νὰ σὲ καταστήσῃ εὐτυχῇ ὅσον εἶσαι τώρα φειδρός, ἀνεφώνησεν ὁ καρδιναλῖος, ἀφοῦ ὁ ἀνεψιὸς ἡσπάσατο αὐτοῦ τὸν δακτύλιον.

Ἐγὼ ἐπίσης ἀπευθύνω αὐτῷ τὴν εὐχὴν ταύτην, ὅπως δὲ μὴ ἀναγκασθῶ νὰ συναντηθῶ μετ' ἄλλων γνωστῶν μοι, ἐνῷ ὁμῶς θέλω νὰ ἐξηγήσω τὸ πρόβλημα τῶν μηδενικῶν, περιορίζω τὴν ἀφήγησίν μου εἰς τὰ ἐπόμενα.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων δὲν ἦτο γεποιοῦτος, ὡς ἡ πλειονότης τῶν συναδελφῶν του, γινώσκων ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη εὐδαιμονία δὲν ἔγκειται εἰς τὰ πλούτη. Οὐχ ἥττον, ἡγάπα τοὺς συγγενεῖς του, χωρὶς δὲ νὰ μεριμνᾷ, ὅπως συνάξῃ ὑπὲρ αὐτῶν πλουσίας περιουσίας (παραγωγὰς μᾶλλον ἐλαττωμάτων ἢ γαλήνης) ἡσυχολήθῃ νὰ πλουτίσῃ αὐτοὺς διὰ συνετῶν συμβουλῶν καὶ νὰ ὁδηγήσῃ αὐτοὺς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ ἀγαθοῦ.

Ἐγίνωσκε — δὲν ἤξεύρω ἐὰν ἐξ ἰδίας πείρας — πόσον εἶναι τυφλὸς ὁ ἔρως καὶ πόσον ἀπερίσκεπτος ἡ νεότης ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ γλυκέος, πολλάκις δὲ πικροῦ, ἡμίσεός του, ἐπομένως δὲν ἠρκέσθη εἰς τοὺς λόγους τοῦ Γεωργίου, ἵνα δώσῃ τὴν συναίνεσίν του, ἀλλ' ἠθέλησεν — ὡς ὁ Θωμᾶς — νὰ ἐπιθέσῃ τὸν δακτύλον.

Διὰ τινῶν γνωστῶν αὐτῷ κυριῶν, ἔλαβε πληροφορίας, ὅτι ἡ ἐκλεκτὴ τοῦ ἀνεψιοῦ του ἦτο πλουσία, εὐπαίδευτος, εὐγενής, ὥρεια, ἀλλ' αἱ ιδιότητες αὗται δὲν ἤρχουν αὐτῷ.

Σὺν τούτοις τοῖς προτερήμασιν ἤθελε τὴν ἀγαθότητα — προτέρημα σπανιώτατον, ὡς ἔλεγεν — ἄνευ τῆς ὁποίας πᾶσα νεανίς εἶναι πάντοτε κακὴ σύζυγος.

Ἡμέραν τινὰ, ἡ μήτηρ τοῦ Γεωργίου μετέβη ν' ἀνακοινώσῃ αὐτῷ τὴν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἐνεποίησεν αὐτῇ ἡ μελλονύμφος τοῦ υἱοῦ της, διηγήθη δ' αὐτῷ, ὅτι ἀνεῦρεν αὐτὴν ὥραιαν, φιλόφροναν, ἀλλ' ὅπερ μᾶλλον εὐηρέστησεν αὐτῇ, ἀγαθὴν...

Ὁ πρίγκηψ, ἀκούσας τὴν τελευταίαν ταύτην λέξιν, δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῇ τοῦ νὰ θλίψῃ αὐτῆς τὴν χεῖρα μετὰ διαχύσεως καὶ νὰ εἴπῃ:

— Νῦν δίδω εὐχαρίστως τὴν συναίνεσίν μου, διότι εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ Καρμέλα εἶναι ἀξία τοῦ Γεωργίου καὶ ὅτι θέλουσιν εἶναι εὐτυχεῖς.

Ἐπλησίασε δ' εἶτα εἰς τὸ γραφεῖον, ἐφ' οὗ ἔκειτο ἡ αἰνιγματώδης περγαμνὴ καὶ ἐχάραξε μέγχι 1 πρὸς τ' ἀριστερὰ τῶν μηδενικῶν.

— Ἐὰν ἐπιτρέπεται, σεβασμιώτατε, τί σημαίνουν οὗτοι οἱ ἀριθμοὶ; ἠρώτησεν ἡ γραῖα δειλῶς, πλὴν πεπεισμένη — ἴσως ἐξ ἀποκαλύψεων τοῦ υἱοῦ — ὅτι εἶχόν τινα σχέσιν πρὸς τὸν γάμον.

— Ἰδοὺ ἡ ἐξηγήσις δι' ὀλίγων λέξεων — ἀπεκρίθη μετ' ἀσυνήθους φιλοφροσύνης ὁ ἀρχιεπίσκοπος.

— Τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ πρῶτον μηδενικὸν σημαίνει τὴν εὐγένειαν τῆς μυλαίδης, τὸ δεύτερον τὴν ὥραιότητα, τὸ τρίτον τὴν περὶ τὰς τέχνας ἱκανότητα αὐτῆς, τὸ τέταρτον τὸν πλοῦτόν της, τὸ πέμπτον τὴν φιλελευθυσίαν, τὸ ἕκτον τὴν ταπεινοφροσύνην καὶ τὴν περὶ τοὺς τρόπους εὐγένειαν αὐτῆς... καὶ τὸ πρὸ αὐτῶν ἀριθμητικὸν ψηφίον — δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς τὸ εἶπω — παριστᾷ τὴν ἀγαθότητά της, ἥτις προσδίδει ἀξίαν εἰς τὰς λοιπὰς ἀρετὰς αὐτῆς, ὡς ὁ ἀριθμὸς 1 προσδίδει ἀξίαν εἰς τὰ μηδενικὰ...

Δμλ

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΓΚΟΥΛΛΙΒΕΡ

Εἰς τοὺς ΓΙΓΑΝΤΑΣ

Ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Βροδινιῶν.

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγούμενον φύλλον)

Τὸ μέγα δωμάτιον καὶ ἀμφότεροι οἱ θαλαμίσκοι κατεστρώθησαν ἐξ ὀλοκλήρου, ὅπως μὴ κατὰ τὴν μεταφορὰν συμβῇ ἀπεικτιζόν τι. Πάντα τὰ ἐπιπλα ἦσαν ἐξ ἐλεφαντόδοντος κατεσκευασμένα. Ἐν τῇ κατοικίᾳ ταύτῃ ἦμην λίαν εὐχαριστημένος, διότι οὐδὲν μοι ἔλειπεν· εἶχον δὲ τὴν ἄδειαν νὰ τρώω ἐν τῇ τραπέζῃ τῆς βασιλείσεως, ἐπειδὴ ἠὲν ἠαυτοῦ τοῦ νὰ με βλέπῃ τρώοντα μετὰ λεπτότητος διὰ μικρῶν ἀργυρῶν μαχαιροπειροῦντων, ἐν ᾧ αὐτὴ μετεχειρίζετο τοιαῦτα, κατεσκευασμένα ὅμως μᾶλλον ὥς κηρύλλον δρέπανον καὶ ὡς δίκτυον. τὰ συνήθη διὰ τὴν τροφὴν ὄργανα, ἅπερ εἰς ἐμὲ ἐπέφερον ἰδρῶτα τρόμου, ὅτε μετεχειρίσθη τὰ ὄργανα ταῦτα ἐπὶ παρουσίᾳ μου, καὶ ἂν καὶ εἶχεν ἀδύνατον στόμαχον κατεβρόχιζε τασχῦτα τεμάχια, ἐν τῶν ὁποίων ἡδύναντο νὰ χορτάσῃ δώδεκα ἀγγέλους καλλιεργητὰς ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Οὕτως ἠδυνάμην νὰ ζῶ εὐτυχῆς ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ χώρᾳ, ἂν μὴ ἠνυσχύνουν ἀδιακόπως ἕνεκα παντοίων κινδύνων καὶ σκωμμάτων, περὶ ὧν ἀκόμη θὰ εἶπω τινά.

Τὸ κοράσιον εἶχε θέσει ἡμέραν τινὰ πρὸ τοῦ παραθύρου τὴν θήκην μου, ὡς παρ' ἡμῖν ἐνίοτε τίθεται κλωθὸς πρὸ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου. Διὰ νὰ δύναμαι νὰ ἀπολαύσω δροσερὰν αὔραν καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἐξέβλεπε τὸ κάλυμμα τῆς θήκης καὶ μοι ἐκόμιζε πρὸς ἀναψυχὴν ἕνα βλωμὸν γλυκέος πλῆκουντίου. Ἐκάθησα ἐπὶ τῆς τραπέζης διὰ νὰ φάγω τὸ πλῆκουντίον.

Τότε προσέδραμον πρὸς ἐμὲ 20 περίπου σφήκες ἐλκυόμενοι ἀπὸ τῆς καλῆς τοῦ πλῆκουντος ὀσμῆς. Ἦσαν μεγαλείτεροι περδίκων καὶ ἐδόμουν ἰσχυρότερον ἢ ἰσάριθμα κρέμβελα καὶ ἄσκαυλοι. Τινὲς ἤρπαζον τὸν πλῆκουντὰ μου καὶ μετέφερον αὐτὸν κατὰ τεμάχια· ἄλλοι ἐπέτων περὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν μου καὶ οὐ μόνον διὰ τοῦ θορύβου αὐτῶν με ἐξεκώφουν, ἀλλὰ καὶ εἰς μέγαν φόβον με ἐνέβαλλον ἕνεκα τῶν κέντρων αὐτῶν. Ὅτε ὁμῶς εἶδον ὅτι ὁ νάνος τῆς βασιλείσεως σκωπτικῶς με παρετῆρει διὰ τοῦ παραθύρου τοῦ δωματίου μου καὶ ὑψοῦντο ἐπὶ τῇ δεινῇ θέσει μου, ἀνεθάρρησα, ἔσυρα τὸ ξίφος μου καὶ ἐπέτεθον κατὰ τῶν τετρατῶν. Πολλοὶ ἐφρονέθησαν ὑπ' ἐμοῦ, ἄλλοι ἐφυγόν καὶ με ἀφήκων ἡσυχον.

Ὁ νάνος τῆς βασιλείσεως ἐν γένει παρῆσχε μοι πολλὰ πράγματα. Οὗτος ὁ ἀνθρώπος με ἐσκωπτεν ἀδιακόπως, καὶ διότι καὶ ἐγὼ ἀντέσκωπτον αὐτὸν με κατεδίωξε πνυταχοῦ. Μίαν φορὰν με ἔρριπεν εἰς τὸ δοχεῖον τοῦ γάλακτος, ὅπερ εὐρίσκατο ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς βασιλείσεως. Ἐπὶ τῇ κκοθηαίᾳ ταύτῃ ὠργίσθη ἡ βασιλίσσα καὶ ἐγὼ δὲ ἤθελον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς πνιγῇ, ἂν μὴ τὸ Μητράριον παρετῆρει ἐγκαίρως τὸν κίνδυνόν μου καὶ με ἔσυρεν ἀπὸ τοῦ δοχείου. Πρὸς τιμωρίαν ὤφειλεν ὁ νάνος νὰ πῇ τὸ γάλα, ὅπερ ἕνεκεν τῶν φορεμάτων μου προσέλαβεν οὐκ ὀλίγον ῥύπον.

Λίαν συχνὰ με ἐλάμβανε τὸ Μητράριον ἐν τῇ θήκῃ μου εἰς τὸν βασιλικὸν κήπον, εἰς δὲ εὐχαριστοῦμένην νὰ περιφέρωμαι μόνος.

Μίαν φορὰν ἐξηπλώθη ἐπὶ χλοεροῦ τόπου, ὅπως ὀλίγον τι ἀναπαυθῶ. Ἐν ᾧ ἐκείμην οὕτως ἐξηπλωμένος, εἶδον λαμπρὰν χρυσολίδα, ἥτις, διὰ τῶν τεταμένων πτερυγῶν, ὧν ἑκάτερα ἦτο 3 μέτρων τοῦλάχιστον, ἀπὸ ἀνθους εἰς ἀνθος ἐπέτα. Βεθυθισμένος εἰς τὴν τερπνὴν ταύτην θέαν, λίαν ἀργὰ παρετῆρησα ὅτι εἰς τὰ ἴχνη μου ἦτο ὁ κύων τοῦ κηπουροῦ. Πρὶν ἢ δυνῆθαι νὰ ἐγερθῶ ἀπὸ τῆς κλίνης μου, με εἶχεν ἤδη εἰς τὸ ῥύγχος, ἔτρεχε μετ' ἐμοῦ διὰ μέσου τῆς ὑψηλῆς χλόης, ἐπήδα μετ' εὐθύμων ἀλμάτων τέλματα καὶ λίθους, ἐν ᾧ ἐγὼ ἔντρομος ἐκρύγχετον πρὸς βοήθειαν παντὶ σθένει, καὶ αἱ χεῖρές μου δὲ καὶ οἱ ποδὲς ἐσφάδίζον. Ἐπὶ τέλους περιχάρης σαίνων με κατέθηκε πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Ὁ κηπουρὸς ἀπενεκρώθη ἐκ τοῦ τρόμου, ἀμυγδάλων με ὡς λαλισμένον ἐπὶ τῆς γῆς. Μοι ἔδωκε θάρρος πάλιν καὶ με παρεκάλεσε διὰ τρυφερῶν λέξεων νὰ μὴ καταγγείλω αὐτὸν καὶ τὸν κύνα αὐτοῦ πρὸς τὴν βασιλῆν, ἀλλὰ νὰ ἀποσιωπήσω τὸ πρᾶγμα. Ὑπεσχόμην αὐτὸ τοῦτο τοσοῦτο μᾶλλον προθύμως, καθ' ὅσον ὁ δῦσμορφος νάνος θὰ με περιεγέλα, ἂν τὸ πρᾶγμα ἐγίνετο γνωστόν. Ἀλλῶς τε, τῷ ὄντι οὐδόλως ἐτραυματίσθη, διότι ὁ κύων ἦτο τόσο καλῶς δεδιδαγμένος, ὥστε κατὰ τὴν μεταφορὰν μου τὸ φόρεμά μου οὔτε ἐρρυπάνθη οὐδὲ ἐσχίσθη.

Εἰς μέγιστον ὁμῶς κίνδυνον με ἐνέβαλεν ἡμέραν τινὰ πῖθιός τις. Τὸ Μητράριον

εἶχεν ἐξέλθει καὶ με ἀφήσει εἰς τὸ δωμάτιον αὐτῆς. Ἐκαθήμην σκεπτόμενος ἐν τῇ θήκῃ μου, ὅτε αἰφνης μέγας πίθηκος εἰσπέδησε διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου εἰς τὸ δωμάτιον τῆς τροφῆς μου. Ὁ γεννάδας περιέβλεψε τὴν οἰκίαν μου πανταχόθεν καὶ περὶ πάντων ἐμύρφασε παντοειδῶς. Τρέμων ἀπεχώρησα πρὸ αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν προσέβαλεν ἡδὴ τὸν δύμορφον πόδα αὐτοῦ διὰ τῆς θύρας, μὲ ἤρπασεν ἀπὸ τοῦ κρασπέδου, μὲ ἔσυρεν εἰς τοὺς βραχίονάς του καὶ με ἐθώπευσεν, ὥς συνήθως οἱ πίθηκοι θωπεύουσι τὰ νεογνά των. Ἀπροσδοκῆτως ἔφθασε τὸ Μητράριον εἰς τὸν οὐδὸν τοῦ δωματίου αὐτῆς. Ἀμα ἰδοῦσα τὰ συμβαίνοντα ἔρρηξεν ἐν φόβῳ κρυγὴν ἰσχυράν. Τότε ἐπήδησεν ὁ πίθηκος μετ' ἐμοῦ διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου, δι' οὗ εἶχεν εἰσέλθει, καὶ ἀνερχίθη εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος τῆς στέγης ἐκεῖ πλησίον εὐρισκομένης οἰκοδομῆς. Εὐρισκόμεν ἐν δεινῇ θέσιν. Ὁ πίθηκος ἤθελεν ἐπιμόνως τὸ βρωμερὸν περιεχόμενον τοῦ ἐν τῇ γνάθῳ θυλακίου αὐτοῦ νὰ ἐμβάλλῃ εἰς τὸ στόμα μου καὶ νὰ με σιτήσῃ. Ἄν ἐζήτουν διὰ βίας νὰ ἐμπαρτίσω τοῦτο, τότε ἔπρεπε νὰ φοβηθῶ μήπως, ὀργισθεὶς, μὲ ῥίψῃ ἀπὸ τὴν στέγην. Ἀλλως, ἐκίνει τὸν γέλωτα τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ συνηγμένου πλήθους τὸ ἄλογον ζῶον, καὶ ἐγέλωσεν ἐπὶ τῷ ἄσυνήθει τούτῳ συμβάντι, ἐν ᾧ ἄλλοι ἐζήτουν νὰ διώξωσι τὸν πίθηκον διὰ λιθοβολήσεων ἀπὸ τῆς στέγης καὶ ἠδύναντο διὰ τούτου εὐκόλως νὰ συντριψῶσι τὸ κρανίον μου. Καλὸς τις νέος, εὐρισκόμενος εἰς φιλικὰς μετὰ τοῦ πίθηκου σχέσεις, ἐστήριξε τέλος κλίμακα, προσήγορευσεν τὸ μακρόκερκον ζῶον διὰ γλυκέων κολλακευτικῶν ὀνομάτων καὶ οὕτω με ἀπῆλαξεν ἀπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Ὁ καλὸς νέος μὲ ἔβαλεν εἰς τὸ θυλάκιον αὐτοῦ, κατέβη ἀπὸ τῆς κλίμακος, καὶ με ἐναπέθηκεν εἰς τὴν ποδιάν τῆς τροφῆς, ἥτις ἵστατο κάτω καὶ ἦτις ἐθεώρησεν αὐτὴν εὐδαίμονεστίαν, ὅτε εἶδεν ὅτι ἦμην ἀδολαβής.

Μίαν φορὰν ἡ βασιλισσὰ με ἠρώτησεν ἂν γνωρίζω νὰ μεταχειρίζωμαι ἰστίαι καὶ κώπας. Ὅτε ἀπήντησα καταφατικῶς, διέταξε νὰ προσκαλέσωσι ζυλουργόν, ὅστις κατεσκεύασε δι' ἐμὲ λέμβον μετ' ἰστίων καὶ λοιπῶν ἐξαρτημάτων. Ἐτερος διέταχθη νὰ κατασκευάσῃ σκάφος μήκους 120 μέτρων, 30 μέτρων πλάτους καὶ 10 μέτρων βάρους. Τοῦτο τὸ σκάφος, πισσώθεν κκλῶς, ἐτοποθετήθη εἰς τὴν γωνίαν αἰθούσης καὶ ἐπληρώθη ὕδατος. Ἐκεῖ τότε συνήθιζον πρὸς ἰδίαν διασκέδασιν καὶ διὰ τὴν τῆς βασιλείας καὶ τῶν δύο Αὐτῆς τέκνων νὰ κωπηλατῶ. Ἐνίοτε ἀνέπτυσσον τὰ ἰστία, ὅτε τὰ παιδιὰ ἐφύσων ἡ πικρὴν ἀέρα καὶ προὔξενον διὰ τούτου πολλὰς δι' ἐμὲ καταιγίδας, ὥστε ἔπρεπε νὰ ἀναπτύξω ὅλην τὴν δεξιότητά τοῦ χειρισμοῦ τῶν ἰστίων, ἵνα μὴ ἐξοκειλῶ εἰς τὴν ζυλὴν ὅθην ἡ καταποντισθῶ.

Ὁφείλω νὰ ἀφηγηθῶ ἕνα ἄλλον θρίαμβον τῆς ἰκνότητός μου. Ὁ βασιλεὺς ἠγάπα πολὺ τὴν μουσικὴν καὶ ἔδιδε συχνὰς συνουλίας ἐν τῇ Αὐλῇ. Ὅτε ποτὲ εἶ-

πον, ὅτι κατὰ τὴν νεότητά μου εἶχόν ἀποκτήσει γινῶσιν τινὰ τοῦ κλειδοκυμβαλου, διέταξε νὰ με φέρωσιν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς συναυλίας διὰ νὰ δισκεδάζω αὐτὸν διὰ μελωδιῶν τῆς πατρίδος μου παίζων ἐπὶ τοῦ ὀργάνου τούτου. Τοῦτο ἦτο δι' ἐμὲ, μάλιστα κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην, λίαν δύσκολον, διότι τὸ κλειδοκύμβαλον, ἐφ' οὗ ὤφειλον νὰ παίζω, ἦτο 30 μέτρων μήκους, καὶ ἐκάστη κλεῖς (Taste) τριτημύριον μέτρον πλάτους, ὥστε ἐγὼ δὲν ἠδυνάμην νὰ πιάνω μίαν ἡμίσειαν διὰ πασῶν, καὶ ἂν εἶχον ἀκόμη ἀναπεπταμένους τοὺς βραχίονας. Διὰ τοῦτο ἐπενόησα ἄλλο εἶδος πικγίνου, εἰς ὃ ἐσκόπευον νὰ ἀσκηθῶ δεόντως. Διὰ μεγάλων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πηδημάτων ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ πρὸς ἐκπληξιν τοῦ Μητράριου καὶ τῶν παλαιῶν κλειδοκυμβαλιστῶν ἐπάτουν διὰ τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν κλειδῶν, αἵτινες ἀντήχουν ἰσχυρῶς. Ἀμα ἀποκτῆσας τὴν εἰς τοῦτο δεξιότητα, παρέστησα πρὸ τῶν ΑΑ. ΜΜ. καὶ νῦχαριστήθησαν λίαν ἐκ τῶν ἀγγλικῶν χορῶν, δι' οὗς ἔκτοτε πολλὰς ἐτύγχανον συγκαταβάσεις.

Τούτων συμβαινόντων, παρήλθον μέχρι τοῦδε δύο ὅλα ἔτη, ἀφ' ἧς ἐποχῆς εὐρισκόμεν ἐν τοῖς Βροδιδγινάκ. Ὅσον κατ' ἐπιφανείαν εἶχον καλῶς τὰ κατ' ἐμὲ, καὶ ὅσον ὠφέλιμον ἠδύναντο νὰ ἦναι κατὰ τὰς περιστάσεις τὸ ἐντὸς κλωθοῦ ζῆν, ἐν τούτοις ἀπεστράφην τέλος τοῦτο, καὶ κατελήφθη ὑπ' ἀνίας νὰ ζῶ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, ὅφ' ὧν κατὰ πάσαν στιγμήν ὡς βάρσχος ἢ κυνάριον ἠδυνάμην νὰ κατασυντριβῶ. Ὑπῆρχεν ὅμως ἐν ἐμοὶ πεποίθησις ὅτι θὰ ἀπέλαυνον πάλιν τὴν ἐλευθερίαν μου. Κι' ἰδοὺ! ἡ ποθητὴ αὐτὴ στιγμή ἔφθασε ταχύτερον ἢ ὅσον προσεδόκων αὐτὴν.

Ἡμέρην τινὰ λοιπὸν ἀπεφάσισεν ἡ βασιλισσὰ νὰ μεταβῇ κατὰ τὸ θέρος εἰς πικραλίαν ἔπαυλιν. Τὸ Μητράριον καὶ ἐγὼ ὠφείλομεν νὰ συνοδεύσωμεν αὐτήν. Ἀλλὰ τὸ ταξιδεῖον ἦτο λίαν ὀχληρὸν καὶ δι' ἀμφοτέρους, ὥστε ἐφθάσαμεν εἰς τὸν τόπον ἀσθενεῖς. Τὸ Μητράριον ὤφειλε νὰ οἰκουρῇ εἰς ἐμὲ δὲ ἐδόθη ἱατρικὴ διαταγὴ νὰ ἀναπνέω δροσερὰν θαλασσίαν αὔραν, δι' ὃ ἡ βασιλισσὰ διέταξε θεράποντά τινὰ νὰ με μεταφέρῃ ἐν τῇ θήκῃ εἰς τὴν ὅθην τῆς θαλάσσης. Ὁ πῆξ ἐξετέλεσε τὴν διαταγὴν. Ἐναπέθηκε τὴν θήκην ἐπὶ τινος ὑψηλοῦ σκοπέλου παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς θαλάσσης, ἔπειτα δὲ με ἀφῆκε μόνον καὶ μετέβη εἰς τὴν παραλίαν, ἵνα ζητῇ ὡὰ λάρων.

Ἐν ᾧ μετὰ θλιβεροῦ βλέμματος ἔβλεπον τὴν θαλασσίαν ἔκτασιν καὶ μετὰ ζωηρὰς ἐπιθυμίας ἐσκεπτόμην περὶ τῆς ἀπομακρυσμένης πατρίδος μου, αἰφνης ἐσείσθη ἡ θήκη μου. Ἠρχισε νὰ κινῆται καὶ νὰ ὑψῶται, καὶ ἀμέσως ἐπέτασε μετὰ θαυμαστῆς ταχύτητος διὰ τοῦ αἰθέρος Ἐντρομος ἀνεπήδησα καὶ ἔκυψα κατὰ τὸ ἦμισυ τοῦ σώματος διὰ νὰ ἐρευνήσω τὴν αἰτίαν τοῦ ἐκτάκτου τούτου φαινομένου. Τότε εἶδον ὅτι πελωρίου μεγέθους αἰετός, τὴν θήκην ἀπὸ τῆς ἀλύσεως διὰ τοῦ ῥάμφους ἀρπάσας, μετέφερεν αὐτὴν δι' ἰσχυρὰς

πτήσεις ὑπεράνω τῆς θαλάσσης. Ἄνευ ἀμφιβολίας, εἶχεν ἀνακαλύψει διὰ τῆς ὀξείας ὀσφρήσεως αὐτοῦ ὅτι ζῶν πλάσμα εὐρίσκεται ἐν τῷ κλωθῷ, καὶ ἠθέλησεν ὁ ληστής μετὰ τῆς λείας αὐτοῦ νὰ πετάσῃ πρὸς οὐρανὸν μεμονωμένον βράχον ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ ἐκεῖ νὰ με καταβροχθίσῃ. Πλήρης ἀγωνίας ἔβλεπον ὀπίσω πρὸς τὴν ξηράν, μὴ ἔρχεται βοήθειά τις; τότε εἶδον καὶ τὸ Μητράριον, ἱστάμενον παρὰ τὴν παραλίαν καὶ μετὰ πικρῶν δακρύων τείνον τὰς χεῖρας πρὸς τὸ ἱπτάμενον κλωδίον. Ἀπέστειλα αὐτῇ διὰ τοῦ κινδηλίου τοὺς ἀποχαιρετισμούς μου καὶ παρεδιδόμην ἀφόδως εἰς τὴν ἀναμένουσάν με τύχην.

Ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐπέτων κατὰ τὸν θαυμαστὸν τοῦτον τρόπον διὰ τοῦ αἵετος, ὅτε ἡ θήκη αἰφνιδίως διὰ τοῦ ὑψηλοῦ αἰθέρος κατέπιπτε μετ' ὀρυγῆς εἰς τὴν γῆν. Προφανῶς ὁ αἰετὸς δὲν ἠδύναντο ἐνεκεν τοῦ βάρους νὰ φέρῃ τὴν θήκην, ὥστε ἠνγκάζετο νὰ ἀφήσῃ αὐτὴν νὰ πέσῃ. Ἡ σφοδρὰ ὅμως πτώσις με ἔσεισε μέχρις ὅστων, ὥστε ἔπεσον εἰς βαρεῖαν ἀναισθησίαν. Πόσον χρόνον εὐρισκόμεν ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ δὲν δύναμαι νὰ εἶπω. Ὅτε ἐπανέλαβον τὰς αἰσθήσεις καὶ ἠνέφωκα τοὺς ὀφθαλμούς, εἶδον ἐμαυτὸν μετὰ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες οὐδύλως ἦσαν μεγαλειτέροι μοι καὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν. Ἐκ τῆς ἐνδυμασίας αὐτῶν ἀνεγνώρισα ὅτι ἦσαν ναῦται καὶ εὐθὺς ἐγένετό μοι κατάδηλον ὅτι εὐρισκόμεν ἐπὶ ἀγγλικοῦ πλοίου. Ἡ χαρὰ ἐπὶ τούτοις μὲ κατέστησεν ὅλως εὐθυμὸν, ὥστε ἤρχισα καὶ ἐγὼ νὰ ὀμιλῶ ἀγγλιστί. Ἐκπληκτοὶ ἐπὶ τούτῳ μὲ περιστοίχισαν οἱ ναῦται. Δὲν ἠδύναντο νὰ ἐννοήσωσι, πῶς, συμπατριώτης αὐτῶν, κατὰ τοιοῦτον παράδοξον τρόπον περιεφέρεται ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ μοι διηγήθησαν πῶς με ἤλυσαν. Ὅτε ἤρχισα νὰ κοινοποιῶ αὐτοῖς τὰς πρὸ ὀλίγου συμβάσας μοι περιπετείας, ἐσειὸν τινες ἐκ δυσπιστίας τὴν κεφαλάν, ἐν ᾧ ἄλλοι με ἐξέλαβον ὡς παράφρονα. Ὅτε ὅμως ἔδειξα αὐτοῖς παντοειδῆ πράγματα, ἅπερ εἶχον συλλέξει ἐν τῇ χώρᾳ των Γιγάντων καὶ εἶχον φυλάξει ἐν τῇ θήκῃ μου, τότε ὁ πλοίαρχος ἔδωκε πίστιν εἰς τοὺς λόγους μου, μοι παρεχώρησε δωρεὰν νὰ πλεύσω εἰς Ἀγγλίαν, καὶ ἐφθασα πάλιν εὐτυχῶς μετὰ διαιτῆ ἀπουσίαν εἰς τὴν πατρίδα μου.

[Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.]

ΙΩΑΚΕΙΜ ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΠΟΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

ΑΡΧΕΤΑΙ Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ

ΤΟΥ

ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ

Η ΛΕΥΚΟΦΟΡΟΣ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΟΥΓΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΣ

κατά μετάφρασιν

ΤΟΥ Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Ἀννίνου